

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนา “คน” หรือ “ทุนมนุษย์” ทุนสังคมที่สำคัญที่สุด และมีบทบาททั้งเป็นผู้สร้างการพัฒนาและผู้ที่ได้รับผลแห่งการพัฒนา นับเป็นเรื่องที่มีความสำคัญซึ่งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554) ได้มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพคนในทุกมิติ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา โดยให้ความสำคัญต่อการสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจ สร้างศรัทธาและปลูกฝังให้คนยังดีในศีลธรรมพื้นฐาน สำนึกในคุณธรรม นำไปสู่สังคมแห่งศีลธรรมความดีที่มีความสมดุลระหว่างโลกวัตถุกับจิตใจ เพื่อให้คนมีความรอบรู้ เท่าทันและพร้อมเผชิญต่อการเปลี่ยนแปลง (คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2550 : 2-12)

ปัญหาสุขภาพจิตในประเทศไทย เป็นวิกฤติที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และคุณภาพประชากร โดยเฉพาะปัญหาจำนวนผู้เสพยาเสพติดที่มีจำนวนสูงขึ้น และยังแพร่ระบาดไปยังกลุ่มเด็กและเยาวชนซึ่งเป็นอนาคตของชาติ รัฐบาลจึงได้กำหนดนโยบายเร่งด่วนในการแก้ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด โดยใช้หลัก การป้องกันนำหน้าการปราบปรามผู้เสพยาเสพติดต้องได้รับการบำบัดรักษา และผู้ค้าต้องได้รับการลงโทษอย่างเด็ดขาด กรมคุมประพฤติ จึงได้มีการกำหนดแนวทางการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด โดยมีนโยบายจัดตั้งองค์กรนำในการปฏิบัติงานทุกระดับ เพื่อให้เกิดเอกภาพและบูรณาการในการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด ในทุกพื้นที่ด้วยการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้เสพยาและผู้ติดยาเสพติด เพื่อเป็นการลดอุปสรรคด้านยาเสพติดในทุกรูปแบบ ทั้งในและนอกกระบวนการยุติธรรมทางอาญา เพื่อให้มีสิ่งแวดล้อมที่เข้มแข็งเพียงพอต่อการเข้าสู่ชุมชนและสังคมด้วยตัวเอง มิให้มีการเสพยาเสพติดซ้ำ โดยดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีและนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาผู้เสพยาและผู้ติดยาเสพติด โดยถือว่าผู้เสพยาและผู้ติดยาเสพติดเป็นเสมือนคนไข้หรือผู้ป่วยที่ควรได้รับการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้ติดยาเสพติด โดยจัดให้ผู้เสพยาและผู้ติดยาเสพติดเข้ารับการบำบัดรักษา ด้วยวิธีการรูปแบบที่หลากหลาย ในทุกระบบตามความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายและพฤติการณ์การเสพยาเสพติด เพื่อส่งเสริมให้มีโอกาสกลับคืนสู่ครอบครัว ชุมชน และดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข ด้วยการดูแลเอาใจใส่ให้ความรัก ความอบอุ่นแก่ผู้เสพยาและ

ผู้ติดยาเสพติด เพื่อเป็นพลังสำคัญในการต่อต้านยาเสพติดที่ครอบงำ ชุมชน และสังคมยอมรับ และจัดให้มีกิจกรรมฟื้นฟูสมรรถภาพผู้เสพและผู้ติดยาเสพติด ทั้งทางร่างกายและจิตใจ และส่งเสริมพัฒนาอาชีพ ให้แก่ผู้ผ่านกระบวนการบำบัดรักษาสามารถดำรงชีวิต โดยไม่ต้องพึ่งพา และหวนกลับไปเสพยาเสพติดซ้ำอีก (กรมคุมประพฤติ. 2548 : 32)

จากนโยบายดังกล่าวถือว่าผู้เสพและผู้ติดยาเสพติดเป็นผู้ป่วย มิใช่อาชญากร จึงต้องได้รับการบำบัดรักษาและการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดอย่างทั่วถึง การบำบัดรักษาและการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในประเทศ ซึ่งที่ผ่านมา มี 2 ระบบ คือ

ระบบที่ 1 เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ติดยาเสพติด ซึ่งต้องการเลิกยา สมครใจ เข้ารับการบำบัดรักษาในสถานพยาบาลต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ซึ่งการดำเนินการที่ผ่านมา ผู้เข้ารับการบำบัดรักษาส่วนใหญ่ ไม่มีแรงจูงใจที่จะเข้ารับการบำบัดรักษาอย่างต่อเนื่องจนครบขั้นตอน

ระบบที่ 2 การบำบัดรักษาในระบบต้องโทษ เป็นการบำบัดรักษาผู้เสพและผู้ติดยาเสพติด ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับคดีเสพยาเสพติด ไว้ในทัณฑสถานบำบัดของกรมราชทัณฑ์ กรมพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน ซึ่งในการดำเนินการที่ผ่านมา สถานที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการบำบัดรักษาและการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด เนื่องจากการควบคุมตัวร่วมกับผู้กระทำความผิดอื่น ๆ ทำให้ผู้เสพและผู้ติดยาเสพติดเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากร นอกจากนี้เมื่อผู้ติดยาเสพติดพ้นโทษก็จะมีประวัติอาชญากร ซึ่งสังคมไม่ยอมรับ จึงทำให้เกิดปัญหาในการดำรงชีพต่อไป

เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาทั้ง 2 ระบบ จึงมีแนวคิดให้มีระบบบังคับบำบัดขึ้นด้วยการตราเป็นพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 โดยได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา เล่ม 119 ตอนที่ 96 (ก) ลงวันที่ 30 กันยายน 2545 และมีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 ตุลาคม 2545 กรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม ได้รับการมอบหมายจากรัฐบาลให้เป็นหน่วยงานหลักในการนำนโยบายการฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้ติดยาเสพติดตามพระราชบัญญัติดังกล่าวไปดำเนินการ โดยปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับนโยบายดังกล่าว โดยภารกิจสำคัญในการดำเนินงานตามกฎหมาย ได้แก่ ภารกิจด้านการตรวจพิสูจน์บุคคลที่เข้าสู่กระบวนการของกฎหมาย ว่าเป็นผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติดหรือไม่ ซึ่งการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 เป็นการปฏิบัติตามระเบียบกฎเกณฑ์ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบแทนคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด (กรมคุมประพฤติ. 2548 : ออนไลน์)

ประเทศไทยเริ่มมีการนำระบบคุมประพฤติมาใช้ครั้งแรก ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2495 โดยนำมาใช้กับผู้กระทำความผิดที่เป็นเด็กและเยาวชนก่อน ส่วนผู้ใหญ่ศาลยังคงใช้มาตรการรอกการกำหนดโทษ โดยไม่ใช่วิธีการคุมประพฤติ เนื่องจากยังไม่มีหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ จนกระทั่งรัฐบาลได้ผ่านพระราชบัญญัติวิธีดำเนินการคุมประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2522 และได้มีการจัดตั้งสำนักงานคุมประพฤติกลาง ซึ่งเป็นหน่วยงานระดับกอง สังกัดสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม และได้เปิดดำเนินการเมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2522 โดยได้ดำเนินการในกรุงเทพมหานครก่อน จนปรากฏผลเป็นที่น่าพอใจ และเพื่อเป็นการให้โอกาสแก่ประชาชนในทั่วภูมิภาคทั่วประเทศ เนื่องจากมีการขยายงานออกสู่ส่วนภูมิภาคมากขึ้น จึงทำให้สำนักงานคุมประพฤติกลางมีปริมาณงานมาก ขอบเขตอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบมากขึ้น ดังนั้นเพื่อประสิทธิภาพและความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน สำนักงานคุมประพฤติกลางจึงได้รับการยกฐานะเป็นกรมคุมประพฤติ เมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2535 (กรมคุมประพฤติ. 2548 : ออนไลน์)

ในจังหวัดบุรีรัมย์มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดทุกประเภท โดยเฉพาะยาเสพติดประเภทยาบ้า แพร่ระบาดอย่างกว้างขวาง และได้ขยายวงกว้างเข้าไปในหมู่นักเรียนนักศึกษา เยาวชนวัยรุ่นทั่วไป ตลอดจนกลุ่มผู้ใช้แรงงานทั่วไป ซึ่งเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ มีลักษณะเป็นศูนย์กลางด้านการคมนาคม มีเขตชายแดนติดต่อกับประเทศกัมพูชา มีการค้าขายกับประเทศเพื่อนบ้าน และเป็นแหล่งท่องเที่ยว จึงทำให้เขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ มีประชากรแฝงอยู่มาก ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ เพิ่มขึ้น และผลตามมามีการแพร่ระบาดของยาเสพติด ที่ก่อให้เกิดผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมหลายประการ โดยเฉพาะก่อให้เกิดปัญหาด้านอาชญากรรม ปัญหาด้านคุณภาพของประชากร และปัญหาด้านการบำบัดรักษา นับเป็นความสูญเสียต่อประเทศอย่างมาก จากเหตุดังกล่าว จึงส่งผลให้สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดบุรีรัมย์ มีปริมาณการรับคดีที่เพิ่มมากขึ้นทุก ๆ ปี จนถึงปัจจุบัน และเข้าสู่กระบวนการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ซึ่งส่วนใหญ่ก็เป็นผู้ที่เคยเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดไปแล้วที่เป็นผู้กระทำความผิดซ้ำ จนกระทั่งถูกจับกุมดำเนินคดีใหม่ จากสถิติในการรับคดียาเสพติด ของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดบุรีรัมย์ ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2553 – 2555 ซึ่งแยกตามฐานความผิด ดังนี้ ฐานเสพยาเสพติด จำนวน 3,003 คดี ฐานเสพและครอบครอง จำนวน 56 คดี ฐานเสพและครอบครองเพื่อจำหน่าย จำนวน 30 คดี และฐานเสพและจำหน่าย จำนวน 3 คดี รวมทั้งสิ้น จำนวน 3,092 คดี และกระทำความผิดซ้ำ จำนวน 212 คดี

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น จึงเป็นประเด็นสำคัญที่ผู้ศึกษาสนใจที่จะศึกษาถึงสาเหตุ การกระทำ ความผิดซ้ำในคดีอาชญากรรมในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัด บุรีรัมย์ ตลอดจนแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคriminal ในคดีอาชญากรรม ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อให้สำนักงานฯ ประสบ ความสำเร็จและแก้ไขปัญหาคriminal ได้ดียิ่งขึ้น

คำถามการศึกษา

1. สาเหตุการกระทำ ความผิดซ้ำในคดีอาชญากรรมในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงาน คุมประพฤติจังหวัดบุรีรัมย์ มีอะไรบ้าง
2. แนวทางในการป้องกันและแก้ไขสาเหตุการกระทำ ความผิดซ้ำในคดีอาชญากรรม ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดบุรีรัมย์ เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาสาเหตุการกระทำ ความผิดซ้ำในคดีอาชญากรรมในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดบุรีรัมย์
2. เพื่อหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขสาเหตุการกระทำ ความผิดซ้ำในคดีอาชญากรรม ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดบุรีรัมย์

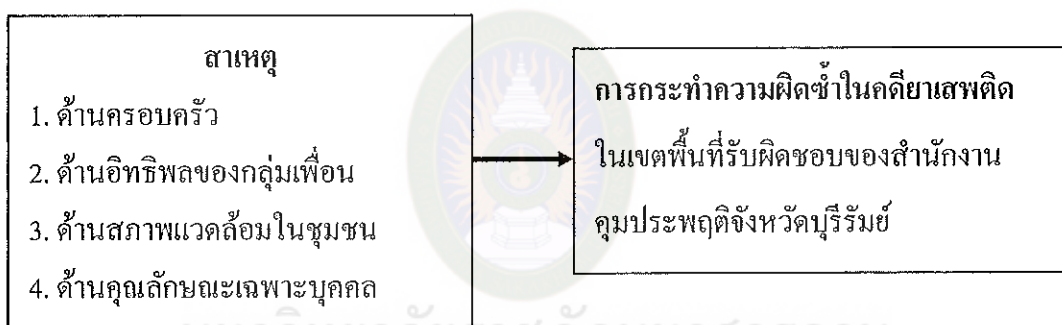
ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มุ่งศึกษาสาเหตุการกระทำ ความผิดซ้ำในคดีอาชญากรรมในเขตพื้นที่ รับผิดชอบของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดบุรีรัมย์ รวมทั้งหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไข สาเหตุการกระทำ ความผิดซ้ำ โดยประชากร ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ประกอบด้วย กลุ่มผู้กระทำ ความผิดซ้ำในคดีอาชญากรรม ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2553 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2555 จำนวนทั้งสิ้น 212 คน ซึ่งแยกตามฐานความผิดจำนวน 4 ฐานความผิด ดังนี้ ฐานเสพยาเสพติด จำนวน 174 คน ฐานเสพและครอบครอง จำนวน 23 คน ฐานเสพและครอบครองเพื่อจำหน่าย จำนวน 12 คน และฐานเสพและจำหน่าย จำนวน 3 คน โดยการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จากกลุ่มผู้กระทำ ความผิดซ้ำของแต่ละฐานความผิด จำนวน 33 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง ตามฐานความผิด ประกอบด้วย กลุ่มฐานเสพยาเสพติด จำนวน 15 คน กลุ่มฐานเสพและ ครอบครอง จำนวน 10 คน กลุ่มฐานเสพและครอบครองเพื่อจำหน่าย จำนวน 5 คน และ

กลุ่มฐานศพและจำหน่าย จำนวน 3 คน และกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลเหล่านี้ยินดีและเต็มใจที่จะให้ข้อมูล นอกจากนั้น การศึกษาในครั้งนี้ ยังศึกษาข้อมูลจากกลุ่มเจ้าหน้าที่สำนักงานคุมประพฤติ จำนวน 10 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 43 คน ที่เป็นผู้ให้ข้อมูล และหาแนวทางป้องกัน และแก้ไขสาเหตุการกระทำความผิดซ้ำ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

กรอบแนวคิดการศึกษา

จากการทบทวนแนวคิดทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุการกระทำความผิดซ้ำในคดีอาชญากรรม และคดีอื่น ๆ ที่มีการศึกษามาก่อน ผู้ศึกษาได้นำมากำหนดเป็นแนวทางในการศึกษาสาเหตุของปัญหาการกระทำความผิดซ้ำในคดีอาชญากรรมในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดบุรีรัมย์ ดังกรอบแนวคิด ดังนี้

นิยามศัพท์เฉพาะ

สำนักงานคุมประพฤติ หมายถึง สถานที่ที่มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการสืบเสาะและพินิจผู้กระทำความผิดในชั้นก่อนฟ้องชั้นพิจารณาคดีของศาลและภายหลังที่ศาลมีคำพิพากษา ในเขตพื้นที่ซึ่งกรมคุมประพฤติกำหนดให้อยู่ในความรับผิดชอบ สถานที่ดำเนินการควบคุมและสอดส่องและแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด ในชั้นก่อนฟ้องชั้นพิจารณาคดีของศาลและภายหลังที่ศาลมีคำพิพากษา สถานที่ดำเนินการตรวจพิสูจน์ และฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ส่งเสริมและพัฒนาชุมชนและภาคประชาสังคมให้สามารถมีส่วนร่วมในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดและป้องกันสังคมจากอาชญากรรมในเขตความรับผิดชอบ ดำเนินการสรรหาและพัฒนาอาสาสมัครคุมประพฤติเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของสำนักงานคุมประพฤติ และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

การกระทำผิดซ้ำของผู้เสพยาเสพติด หมายถึง การที่ผู้เข้ารับการรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หวนกลับไปกระทำผิดซ้ำในคดีเสพยาเสพติด จนกระทั่งถูกจับกุมดำเนินคดีใหม่ และเข้าสู่กระบวนการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดอีก

คดียาเสพติด หมายถึง ความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดซึ่งมีฐานความผิดอยู่ 4 ฐาน ความผิด คือ ฐานเสพ ฐานเสพและครอบครอง ฐานเสพและครอบครองเพื่อจำหน่าย และฐานเสพและจำหน่าย

สาเหตุการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด หมายถึง ปัญหาที่เป็นต้นเหตุของการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด ซึ่งจำแนกออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่

ด้านครอบครัว หมายถึง ความสัมพันธ์ของสมาชิกภายในครอบครัว ซึ่งมีสาเหตุมาจาก ปัญหาการทะเลาะเบาะแว้งกัน ปัญหาเรื่องรายได้ ปัญหาการว่างงาน ปัญหาการหย่าร้าง เลิกร้างกันของคนในครอบครัว การที่คนในครอบครัวถูกจับกุมดำเนินคดีอาญาหรือเกี่ยวข้องกับ ยาเสพติดให้โทษ คนในครอบครัวดูแลเข้มงวดเกินไป ครอบครัวปล่อยปละละเลยเกินไปและ หัวหน้าครอบครัวเสพยาเสพติดหรือดื่มสุรา

ด้านอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน หมายถึง เพื่อนที่ชอบชักชวนไปเที่ยวกลางคืน เพื่อนที่ชอบไปพักค้างคืน ซึ่งเป็นแหล่งมั่วสุมของยาเสพติด เพื่อนที่ชอบชักชวนให้เสพยาเสพติด เพื่อนต่างเพศมีอิทธิพลต่อการใช้ยาเสพติดและเพื่อนที่เคยเสพยาเสพติดด้วยกัน

ด้านสภาพแวดล้อมในชุมชน หมายถึง สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัย มีสาเหตุมาจากญาติพี่น้องเสพยาเสพติด เพื่อนบ้านเสพยาเสพติด โดยสภาพแวดล้อมมีแต่อบายมุข สิ่งเสพติด การที่ผู้กระทำผิดฟื้นฟูโทษแล้วกลับเข้าไปอยู่ในชุมชนที่ทำงาน ที่พักอาศัย กลุ่มเพื่อน เครือข่ายผู้ค้าผู้เสพ สภาพแวดล้อมเดิม ๆ เมื่อถูกชักชวนก็อดไม่ได้ที่จะเข้าสู่วงจรยาเสพติดอีก

ด้านคุณลักษณะเฉพาะบุคคล หมายถึง ผู้กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดที่มี ลักษณะนิสัยเฉพาะตัว คือ มีการศึกษาน้อย อายุน้อย รักสนุก อยากรู้อยากลอง ชอบเที่ยวเตร่ ฟุ้งเฟ้อไม่พอเพียง ตามแฟชั่น ตามเพื่อน ชอบความสวย เกียจคร้าน ไม่รักการทำงาน ไม่ชอบงานหนัก ซึ่งความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดมีฐานความผิดอยู่ 4 ฐานความผิด คือ ฐานเสพ ฐานเสพและครอบครอง ฐานเสพและครอบครองเพื่อจำหน่าย และฐานเสพและจำหน่าย

ประโยชน์การศึกษา

ผลการศึกษาที่ได้จะเป็นข้อสนเทศให้กับสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดบุรีรัมย์มาใช้กำหนดเป็นแนวทางในการป้องกันแก้ไขปัญหาที่เป็นสาเหตุจากการกระทำผิดซ้ำในคดีอาญาผิดในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งขยายผลไปสู่พื้นที่อื่นต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY